NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
ELEANOR SHARPSTON
prednesené 10. júla 2008 [1]

1. Bundesgerichtshof (spolkový súd) (Nemecko) sa pýta Súdneho dvora, či prenos údajov z databázy chránenej podľa článku 7 ods. 1 smernice 96/9/ES (ďalej len „smernica o ochrane databáz“) [2] a ich začlenenie do inej databázy môže predstavovať extrakciu v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) tejto smernice aj vtedy, ak sú údaje individuálne posudzované po prezretí tejto databázy predtým, než sú takýmto spôsobom použité, alebo či extrakcia v zmysle tohto ustanovenia zahŕňa iba (fyzické) kopírovanie údajov. [3]

Právny rámec

Smernica o ochrane databáz

2. Smernica obsahuje tieto relevantné odôvodnenia:

„…

(7) … do výroby databázy treba investovať značné ľudské a finančné zdroje zatiaľ čo tieto databázy sa môžu rozmnožovať alebo možno do nich vstupovať za zlomok nákladov potrebných na ich zostavenie;

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/9 ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz (Ú. v. ES L 77, s. 20; Mim. vyd. 13/015, s. 459).

3 — Súdny dvor rozhodoval o výklade tejto smernice vo veciach The British Horseracing Board a i, C-203/02, Zb. s. I-10415; Fixtures Marketing/Veikkaus, C-46/02, Zb. s. I-10365; Fixtures Marketing/Svenska Spel, C-338/02, Zb. s. I-10497, a Fixtures Marketing/OPAP, C-444/02, Zb. s. I-10549. Na tri posledné uvedené veci budem odkazovať jednotlivo podľa mien žalovaných v týchto veciach. Rozsudky vo všetkých štyroch uvedených veciach boli vydané 9. novembra 2004. Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu článku 7 ods. 1 a 5 a článku 9 smernice bol predložený Súdnemu dvoru, ale neskôr vzatý späť vo veci Verlag Schawe, C-215/07.

(8) … nedovolená extrakcia alebo reutilizácia obsahu databázy je konaním, ktoré môže mať vážne ekonomické a technické dôsledky;

(9) … databázy sú veľmi dôležitým nástrojom vývoja informačného trhu v rámci spoločenstva a pretože tento nástroj sa bude využívať aj v mnohých ďalších oblastiach;

(10) … exponenciálny rast ročného objemu informácií generovaných a spracovaných vo všetkých oblastiach obchodu a priemyslu v spoločenstve aj vo svete si vo všetkých členských štátoch vyžaduje investovanie do rozvinutých informačných systémov spracovania;

(11) … existuje veľká nerovnováha v stupni investovania do databázového sektora v rámci členských štátov, ako aj v rámci vzťahov spoločenstva s tretími krajinami, ktoré sú najväčšími svetovými výrobcami databáz;

(12) … takéto investície do moderných informačných pamäťových a postupových systémov sa nebudú uskutočňovať v rámci spoločenstva, pokiaľ nebude zavedený stabilný a jednotný systém právnej ochrany práv zostavovateľov databáz;

…

(17) … pojem ‚databáza' by mal zahŕňať zbierky diel, či už literárnych, umeleckých, hudobných alebo iných, alebo iných materiálov, napr. textov, zvukov, obrazov, čísel, faktov alebo údajov; tento pojem by sa mal vzťahovať na zbierky diel, údajov alebo ďalších nezávislých materiálov, ktoré sú systematicky alebo metodicky usporiadané a môžu byť individuálne prístupné…;

(18) … ochrana databáz právom *sui generis* sa nedotýka existujúcich práv k ich obsahu,… najmä, ak autor alebo majiteľ príbuzného práva privolí zahrnutie niektorého z jeho diel alebo predmetu ochrany do databázy podľa nevýhradnej zmluvy, tretia strana môže použiť tieto diela alebo predmet ochrany za predpokladu požadovaného privolenia autora alebo majiteľa príbuzného práva bez

toho, aby jej v tom zostavovateľ databázy mohol brániť odvolávajúc sa na právo *sui generis*, za podmienky, že tieto diela alebo predmety ochrany nie sú z databázy extrahované alebo reutilizované na inom podklade;

…

(21) … ochrana podľa tejto smernice sa vzťahuje na databázy, v ktorých boli systematicky alebo metodicky usporiadané diela, údaje alebo iné materiály, nie je nevyhnutné, aby takéto materiály boli organizovane fyzicky uložené/skladované;

…

(26) … diela chránené podľa autorského práva a predmety ochrany chránené príbuznými právami, ktoré sú vložené do databázy, zostávajú v každom prípade chránené príslušnými výhradnými právami a nemôžu byť vložené alebo z nej extrahované bez privolenia majiteľa práv alebo jeho právnych nástupcov;

(27) … autorské práva k takýmto dielam a príbuzné práva k predmetom ochrany takto vloženým do databázy nie sú vôbec dotknuté existenciou osobitného práva na výber alebo usporiadanie týchto diel alebo predmetov ochrany v databáze;

…

(38) … vzrastajúce používanie digitálnej záznamovej technológie vystavuje zostavovateľa databázy možnému riziku kopírovania a nového elektronického usporiadania obsahu jeho databázy bez jeho súhlasu, pričom sa vytvorí databáza identického obsahu, ktorá však neporušuje žiadne autorské právo týkajúce sa usporiadania jeho databázy;

(39) … okrem cieľa ochrániť autorské práva na originálny výber alebo usporiadanie obsahu databázy sa táto smernica usiluje zabezpečiť ochranu postavenia zostavovateľov databáz proti neoprávnenému privlastňovaniu výsledkov finančných a odborných investícií pri získavaní a zhromažďovaní obsahov ochranou celej databázy alebo jej podstatných častí proti určitým konaniam používateľa alebo konkurenta;

…

(42) … osobitné právo zabrániť nedovolenej extrakcii alebo reutilizácii sa vzťahuje na konania užívateľa, ktoré presahujú jeho legitímne práva, a tým poškodzujú investície,… právo zakázať extrakciu alebo reutilizáciu celého obsahu databázy alebo jej podstatných častí sa nevzťahuje iba na výrobcu parazitujúceho produktu, ktorý je na trhu, ale i na každého používateľa, ktorý svojím konaním spôsobuje značné kvalitatívne i kvantitatívne škody na investíciách;

(43) … v prípade on-line transmisie nie je právo zakázať reutilizáciu vyčerpané ani pokiaľ sa týka databázy, ani pokiaľ ide o hmotný duplikát databázy alebo jej časť vyhotovenú prijímateľom prenosu s privolením majiteľa práv;

…

(45) … právo zabrániť nedovolenej extrakcii alebo reutilizácii nezakladá v žiadnom prípade rozširovanie autorskoprávnej ochrany na samotné fakty alebo údaje;

…

(48) … cieľ tejto smernice, ktorým je priznanie primeranej a jednotnej úrovne ochrany databáz, ako prostriedku na zabezpečenie odmeny zostavovateľom databázy, sa líši od cieľa smernice 95/46/EHS… [4], ktorým je zabezpečenie voľného obehu osobných údajov na podklade harmonizovaných pravidiel určených na ochranu základných práv, totiž právo na súkromie, ktoré je uznávané v článku 8 Európskej dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd; ustanovenia tejto smernice sa nedotýkajú právnych predpisov na ochranu údajov;

…“

4 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).

3. Článok 1 ods. 1 vymedzuje pôsobnosť smernice ako „právnu ochranu databáz v akejkoľvek forme“.

4. Článok 1 ods. 2 definuje „databázu“ ako „zbierku nezávislých diel, údajov alebo iných nezávislých materiálov systematicky alebo metodicky usporiadaných a individuálne prístupných elektronickými alebo inými prostriedkami“.

5. Článok 3 ods. 1 stanovuje, že „databázy, ktoré predstavujú spôsobom výberu alebo usporiadaním ich obsahov autorov vlastný duševný výtvor, chránené ako také podľa autorského práva. Žiadne iné kritériá sa nebudú uplatňovať pri rozhodovaní o vhodnosti takejto ochrany“.

6. Článok 7 smernice zavádza ochranu databáz *sui generis*:

„1. Členské štáty ustanovia pre zostavovateľa databázy, ktorá vykazuje kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatný vklad do získania, overenia alebo prezentácie jej obsahu, právo zamedziť konaniam spočívajúcim [v — *neoficiálny preklad*] extrakcii alebo reutilizácii celého obsahu databázy alebo kvalitatívne či kvantitatívne vyhodnotenej podstatnej časti z nej.

2. Na účely tejto kapitoly:

a) ‚extrakcia‘ znamená trvalý alebo dočasný transfer celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti na ďalší nosič, a to akýmkoľvek prostriedkom alebo akoukoľvek formou;

b) ‚reutilizácia‘ znamená akúkoľvek formu sprístupnenia verejnosti celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti rozširovaním duplikátov, nájmom, priamym prepojením alebo inými formami prenosu. Prvý predaj duplikátu databázy, v rámci spoločenstva majiteľom práva alebo s jeho súhlasom, vyčerpáva právo kontrolovať ďalší predaj tohto duplikátu v rámci spoločenstva;

…

4. Právo stanovené v paragrafe [odseku — *neoficiálny preklad*] 1 sa uplatňuje bez ohľadu na to, či databáza spĺňa podmienky ochrany autorským právom alebo inými právami. Uplatňuje sa tiež bez ohľadu na to, či je obsah takejto databázy chránený autorským právom alebo inými právami. Ochrana databáz podľa práva podľa odseku 1 sa nedotýka práv týkajúcich sa ich obsahu.

5. Opakovaná alebo systematická extrakcia alebo reutilizácia nepodstatných častí obsahu databázy zahrňujúca konanie, ktoré je v rozpore so zvyčajným využívaním databázy alebo ktoré neprimerane poškodzuje oprávnené záujmy zostavovateľa databázy, nie sú dovolené.“

Relevantná vnútroštátna právna úprava

7. § 87a Urheberrechtsgesetz (nemecký zákon o autorskom práve, ďalej len „UrhG“) [5] stanovuje:

„1. Databázou v zmysle tohto zákona je zbierka diel, údajov alebo iných nezávislých systematicky alebo metodicky usporiadaných prvkov, ktorej prvky sú individuálne prístupné elektronickými alebo inými prostriedkami a ktorej získanie, overenie alebo predvedenie vyžaduje kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatnú investíciu. Databáza, ktorej obsah bol zmenený kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatným spôsobom, sa považuje za novú databázu, pokiaľ je s touto zmenou spojená kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatná investícia.

2. Zostavovateľom databázy v zmysle tohto zákona je osoba, ktorá uskutočnila investíciu definovanú v odseku 1.“

8. § 87b UrhG stanovuje:

„1. Zostavovateľ databázy má výhradné právo rozmnožovať, rozširovať a predstavovať verejnosti celú databázu alebo jej kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatnú časť. Opakované alebo systematické rozmnožovanie, rozširovanie alebo predstavovanie verejnosti kvalita-

5 — Zákon z 9. septembra 1965 (BGBl. I, s. 1273).

tívne alebo kvantitatívne nepodstatných častí databázy sa považuje za rovnocenné rozmnožovaniu, rozširovaniu alebo predstavovaniu verejnosti kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatnej časti databázy, pokiaľ je toto konanie v rozpore so zvyčajným využívaním databázy alebo neprimerane poškodzuje oprávnené záujmy zostavovateľa databázy.

…“ [6]

Skutkový rámec a prejudiciálna otázka

9. Profesor Dr. Ulrich Knoop je riadnym profesorom Deutsches Seminar I (Nemecký seminár I) na Albrecht-Ludwigs-Universität Freiburg (ďalej len „univerzita vo Freiburgu“). Riadi projekt „Slovná zásoba klasikov“ (Klassikerwortschatz), ktorý viedol k uverejneniu tzv. Freiburskej antológie, zbierky poézie z rokov 1720 až 1933.

10. V rámci projektu „Slovná zásoba klasikov“ profesor Knoop vypracoval zoznam názvov básní, ktorý bol zverejnený na internete pod názvom *Die 1 100 wichtigsten Gedichte der deutschen Literatur zwischen 1730 und 1900* (1 100 najdôležitejších básní nemeckej literatúry v rokoch 1730 až 1900) [7] a ktorý slúžil ako základ pre Freiburskú antológiu. Zoznam, usporiadaný podľa počtu odkazov na básne, [8] uvádza autora, názov, začiatočný riadok a rok vydania každej básne.

11. Výber básní, ktorý tvoril základ tohto zoznamu, bol vykonaný takto. Z približne 3 000 publikovaných antológií bolo vybraných 14. Výber bol doplnený bibliografickou kompiláciou 50 antológií v nemeckom jazyku od Anneliese Dühmert s názvom *Von wem ist das Gedicht?* (Kto napísal túto báseň?). Dohromady išlo o približne 20 000 básní. Vybraté boli tie básne, ktoré boli uvedené v najmenej troch antológiách alebo boli najmenej trikrát spomenuté v bibliografickej kompilácii od Anneliese Dühmert. Ako predpoklad tohto štatistického spracovania boli jednotne upravené názvy a začiatočné riadky básní a bol vytvorený zoznam všetkých názvov básní. Nakoniec boli k básniam pridané odkazy na diela, v ktorých boli vydané, a bol zistený dátum ich vzniku.

6 — Anglický preklad Medzinárodná kancelária WIPO, prístupný na http://www.wipo.int/clea/docs_new/pdf/en/de/de080en.pdf.

7 — Prístupné online na adrese http://www.klassikerwortschatz.uni-freiburg.de/Lyrik.htm.

8 — Pozri nasledujúci bod.

12. Práca na vytvorení zoznamu, ktorú vykonal Klemens Wolber a jeho asistenti pod vedením profesora Knoopa, trvala približne dva a pol roka. Náklady v celkovej výške 34 900 eur znášala univerzita vo Freiburgu.

13. Directmedia Publishing GmbH (ďalej len „Directmedia“) predáva CD-ROM s názvom *1 000 Gedichte, die jeder haben muss* (1 000 básní, ktoré by mal každý mať), ktorý vyšiel v roku 2002. Z básní na CD-ROM pochádza 876 z obdobia rokov 1720 až 1900, 856 z nich je uvedených aj v zozname názvov básní vytvorenom v rámci projektu „Slovná zásoba klasikov“.

14. Pri výbere básní pre svoj CD-ROM použila Directmedia ako pomôcku zoznam názvov básní z projektu „Slovná zásoba klasikov“. Starostlivo posúdila výber vykonaný profesorom Knoopom, pričom vynechala niektoré básne, ktoré sú na zozname uvedené, a pridala iné básne podľa svojho vlastného výberu. Texty samotných básní získala Directmedia z vlastných digitálnych zdrojov.

15. Profesor Knoop a univerzita vo Freiburgu zastávali názor, že Directmedia rozmnožovaním a rozširovaním svojho CD-ROM porušila autorské právo profesora Knoopa ako tvorcu antológie a súvisiace právo univerzity vo Freiburgu ako zostavovateľa databázy. Navrhli preto, aby súd nariadil spoločnosti Directmedia, aby sa zdržala rozmnožovania a/alebo rozširovania CD-ROM s názvom „1 000 básní, ktoré by mal každý mať“. Ďalej navrhli, aby súd uložil spoločnosti Directmedia povinnosť nahradiť škodu a povinnosť poskytnúť informácie a vydať na účely zničenia kópie tie zbierky básní, ktoré vlastní.

16. Directmedia však tvrdila, že sama zozbierala pre svoj CD-ROM najobľúbenejšie básne z rokov 1720 až 1900. Pri vytváraní tohto výberu použila len zoznam názvov básní z projektu „Slovná zásoba klasikov“, a to len na účely odkazu. Uplatnila ďalšie výberové kritériá, ako napríklad to, či sú jednotlivé básne uvedené v literárnych encyklopédiách. Sama tiež priraďovala k básniam dátumy ich vzniku. Podľa jej názoru nie je zoznam názvov básní projektu „Slovná zásoba klasikov“ z dôvodu nedostatku tvorivého úsilia pri výbere a usporiadaní materiálu dielom, ktoré by mohlo byť chránené autorským právom. Okrem toho zhromažďovanie údajov ako také nie je databázou v zmysle § 87a UrhG.

17. Landgericht (krajinský súd) rozhodol v prospech profesora Knoopa a univerzity vo Freiburgu.

18. Odvolanie Directmedia na Oberlandsgericht (odvolací súd) bolo neúspešné. Directmedia potom podala kasačný opravný prostriedok na Bundesgerichtshof.

19. Bundesgerichtshof vo svojom prvom rozsudku zamietol kasačný opravný prostriedok proti rozsudku vydanému v prospech profesora Knoopa.[9] Potom pristúpil k posúdeniu kasačného opravného prostriedku proti rozsudku vydanému v prospech univerzity vo Freiburgu.

20. Univerzita vo Freiburgu tvrdí, že Directmedia porušila jej práva ako zostavovateľa databázy podľa § 97 ods. 1 a § 98 ods. 1 UrhG[10] v spojení s § 87a a § 87b UrhG. Tieto ustanovenia boli do UrhG začlenené na účely prebratia smernice o ochrane databáz. Vnútroštátny súd preto zastáva názor, že výsledok konania o kasačnom opravnom prostriedku podanom spoločnosťou Directmedia závisí od výkladu článku 7 ods. 2 písm. a) tejto smernice.

21. Vnútroštátny súd sa domnieva, že zoznam názvov básní „1 100 najdôležitejších básní v nemeckej literatúre v rokoch 1730 až 1900“ uverejnený na internete predstavuje databázu v zmysle článku 1 ods. 2 smernice o ochrane databáz.[11] Vnútroštátny súd sa tiež domnieva, že univerzita vo Freiburgu má k tejto databáze právo *sui generis*, keďže uskutočnila podstatné investície do získania, overenia a predvedenia jej obsahu.

22. Vnútroštátny súd uvádza, že Directmedia opakovane a systematicky použila podstatné časti údajov obsiahnutých v databáze univerzity vo Freiburgu ako základ pre výber básní na svojom CD-ROM. Výber básní z rokov 1720 až 1900 takmer úplne zodpovedá zoznamu názvov básní vytvorenému univerzitou vo Freiburgu: z 876 básní z tohto obdobia 856 (takmer 98 %) už bolo uvedených v databáze univerzity vo Freiburgu. Texty samotných básní získala Directmedia sama, keďže v zozname vytvorenom univerzitou vo Freiburgu boli uvedené len názvy.

23. Vnútroštátny súd poznamenáva, že podľa zistení odvolacieho súdu použila Directmedia pri výbere básní na svoj CD-ROM zoznam názvov básní univerzity vo Freiburgu len ako pomôcku. Directmedia sama kriticky posúdila každú báseň vybratú univerzitou vo Freiburgu. Výsledkom bolo, že niektoré básne,

9 — Profesor Knoop preto nevystupuje v návrhu na začatie prejudiciálneho konania predloženom Súdnemu dvoru ako účastník konania.

10 — § 97 ods. 1 stanovuje, že poškodený môže podať žalobu, ktorou sa domáha, aby sa osobe, ktorá porušuje autorské právo alebo iné právo chránené UrhG, nariadilo upustiť od tohto konania, prípadne žalobu o náhradu škody alebo žalobu o vydanie obohatenia získaného porušovateľom. § 98 ods. 1 upravuje možnosť poškodeného požadovať zničenie všetkých protiprávnych kópií v držbe alebo vlastníctve porušovateľa.

11 — V uznesení o návrhu na začatie prejudiciálneho konania sú uvedené dôvody, ktoré viedli Bundesgerichtshof k tomuto záveru.

ktoré boli uvedené v zozname názvov básní, vynechala, a iné pridala. Otázkou teda je, či také použitie obsahu databázy (po individuálnom posúdení) aj tak predstavuje extrakciu v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice o ochrane databáz.

24. Právna teória zastáva názor, že právo *sui generis*, ktoré prináleží zostavovateľovi databázy, ho neoprávňuje na to, aby bránil používaniu databázy ako zdroja informácií, aj keby boli pri tomto procese podstatné časti údajov postupne odobraté z databázy a vložené do inej databázy. Práva na ochranu sa možno dovolávať iba v prípade, že je celý obsah databázy (alebo jeho podstatné časti) „fyzicky" prenesený, to znamená, skopírovaný na iný nosič. Vnútorný súd nachádza oporu pre tento prístup v odôvodneniach 38, 42, 45 a 48 smernice, v samotnom znení článku 7 ods. 2 písm. a), v rozsudku Súdneho dvora The British Horseracing Board a i., vo svojom vnímaní účelu a konkrétneho predmetu práva *sui generis*, v určitých pasážach návrhov generálnej advokátky Stix-Hackl prednesených vo veci Svenska Spel [12] a v záujmoch právnej istoty. Vnútroštátny súd však pripúšťa, že do úvahy prichádza aj iný výklad.

12 — Oba rozsudky už boli citované v poznámke pod čiarou 3.

25. Bundesgericht preto predložil Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Môže byť prevzatie údajov z chránenej databázy (podľa článku 7 ods. 1 smernice o ochrane databáz) do inej databázy extrakciou v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice o ochrane databáz aj vtedy, keď sa vykonáva na základe vyhľadávania v databáze po zvážení z prípadu na prípad, alebo je predpokladom extrakcie v zmysle tohto ustanovenia postup, pri ktorom dochádza k (fyzickému) kopírovaniu obsahu databázy?"

26. Directmedia, univerzita vo Freiburgu, talianska vláda a Komisia predložili písomné pripomienky.

27. Directmedia v podstate tvrdí, že „extrakcia“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice vyžaduje, aby bola databáza priamo alebo nepriamo fyzicky skopírovaná. Nejde o extrakciu, ak je databáza použitá iba ako zdroj informácií. Univerzita vo Freiburgu (podporovaná Talianskom a Komisiou) zastáva opačný názor a tvrdí, že „extrakcia“ na základe predchádzajúceho prezretia databázy a individuálneho posúdenia údajov je stále „extrakciou“.

28. Pojednávanie sa neuskutočnilo, pretože nebolo požadované.

Posúdenie

29. Priame skopírovanie celej databázy alebo jej podstatných častí z jedného nosiča na druhý jednoznačne predstavuje extrakciu. [13] Jednoduché prezretie databázy bez akéhokoľvek prenosu údajov extrakciu jednoznačne nepredstavuje. [14] Použitie databázy univerzity vo Freiburgu spoločnosťou Directmedia zrejme patrí niekam medzi tieto dva body spektra.

30. Vnútroštátny súd v podstate zastáva názor, že tak znenie článku 7 ods. 2 písm. a) smernice, ako aj predmet a účel práva *sui generis* hovoria v prospech úzkeho výkladu pojmu „extrakcia“, teda že je obmedzený na „fyzické“ skopírovanie celého obsahu databázy alebo jeho podstatných častí na iný nosič. Preskúmam preto postupne tieto tri prvky.

Znenie článku 7 ods. 2 písm. a) smernice o ochrane databáz

31. Článok 7 ods. 2 písm. a) smernice definuje „extrakciu“ ako „trvalý alebo dočasný transfer celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti na ďalší nosič, a to akýmkoľvek prostriedkom alebo akoukoľvek formou“.

13 — Pozri v tomto zmysle návrhy generálnej advokátky Stix-Hackl z 8. júna 2004 vo veciach The British Horseracing Board a i., body 62 až 70, Veikkaus, body 78 až 86, a OPAP, body 84 až 92, všetky už citované v poznámke pod čiarou 3.

14 — Rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 54 a 55.

32. Vo veci The British Horseracing Board a i. Súdny dvor rozhodol, že použitie výrazov ako „akýmkoľvek prostriedkom alebo akoukoľvek formou“ (v definícii pojmu „extrakcia“) a „akákoľvek forma sprístupnenia verejnosti“ (v definícii „reutilizácie“) v článku 7 ods. 2 naznačuje, že zákonodarca Spoločenstva chcel definovať tieto pojmy široko. Súdny dvor dodal, že vo svetle účelu sledovaného smernicou „preto treba tieto pojmy vykladať v takom zmysle, že sa vzťahujú na akékoľvek konanie spočívajúce v privlastnení si a sprístupnení verejnosti výsledku investície zostavovateľa databázy bez jeho súhlasu, čím sa zostavovateľ databázy ukráti o príjmy, ktoré by mu mali zabezpečiť navrátenie svojej investície“. [15]

33. Vnútroštátny súd sa domnieva, že toto znenie nasvedčuje tomu, že nejde o extrakciu, pokiaľ používateľ prezerajúci elektronickú databázu prepíše údaje z obrazovky a začlení ich po individuálnom posúdení do inej databázy. Podľa jeho názoru „extrakcia“ označuje postup, pri ktorom sú údaje začlenené do databázy „prenesené“ prostredníctvom „kopírovania“ na iný nosič. Odôvodnenie č. 38 podporuje tento výklad, keďže stanovuje, že „vzrastajúce používanie digitálnej záznamovej technológie vystavuje zostavovateľa databázy možnému riziku *kopírovania a nového elektronického usporiadania* obsahu jeho databázy bez jeho súhlasu, pričom sa vytvorí databáza identického obsahu…“. [16]

34. Vnútroštátny súd tým podľa môjho názoru obmedzuje pojem „extrakcia“ dvomi spôsobmi. Na jednej strane zavádza kvalitatívne kritérium, konkrétne intelektuálne úsilie vynaložené osobou, ktorá kopíruje informácie z databázy, a domnieva sa, že ak je toto kritérium splnené, nejde o extrakciu. Na druhej strane spája pojem „extrakcia“ s konkrétnou (obmedzenou) definíciu toho, čo sa myslí „kopírovaním“ údajov z databázy.

35. Žiadne z týchto obmedzení nie je presvedčivé.

36. Po prvé skutočnosť, že článok 7 ods. 1 zakazuje extrakciu „celého obsahu databázy

15 — Rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 51. Generálna advokátka Stix-Hackl vo svojich návrhoch, ktoré predniesla v uvedenej veci uviedla, že slová „akýmikoľvek prostriedkami alebo akýmkoľvek spôsobom“ znamenajú, že zákonodarca Spoločenstva dal pojmu „extrakcia“ široký zmysel, a dodala, že „teda zahŕňa nielen prenos na iný nosič údajov rovnakého druhu, ale aj prenos na iný nosič údajov iného druhu. Aj na vytlačenie údajov samo osebe sa tiež vzťahuje definícia pojmu ‚extrakcia‘ (body 98 a 99). Pozri aj návrhy, ktoré predniesla vo veciach Veikkaus, body 113 a 114, Svenska Spel, body 94 a 95, a OPAP, body 119 a 120, všetky už citované v poznámke pod čiarou 3.

16 — Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

alebo *jeho podstatnej časti*“ [17] znamená, že dochádza aspoň k určitému stupňu výberu a kritického posúdenia, hoci by išlo len o určenie, ktoré časti sa majú extrahovať. Podobne (ako zdôraznila univerzita vo Freiburgu) zákaz „opakovanej alebo systematickej extrakcie alebo reutilizácie nepodstatných častí obsahu databázy“ uvedený v článku 7 ods. 5 predpokladá určité individuálne posúdenie prvkov, ktoré sa majú extrahovať. Ak sa používateľ rozhodne skopírovať celú databázu naraz, môže to urobiť po preskúmaní celého jej obsahu a potom, čo sa rozhodol, že sa oplatí extrahovať celú databázu.

37. Ako správne poznamenáva Komisia, skutočnosť, že Directmedia „kriticky preskúmala“ obsah databázy univerzity vo Freiburgu, môže byť relevantná pri určovaní toho, či je (potom) CD-ROM spoločnosti Directmedia výsledkom jej „vlastného duševného výtvoru“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice alebo predstavuje výsledok „kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatného vkladu“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice, aby mohli viesť k ochrane CD-ROM na základe autorského práva resp. na základe práva *sui generis*. Aj keby to však tak bolo, nemôže sa to dotknúť (skoršieho) práva *sui generis* univerzity vo Freiburgu. Komisia v tejto súvislosti nachádza podobnosť s článkom 2 ods. 3 Bernského dohovoru [18], ktorý stanovuje, že „preklady, úpravy, hudobné úpravy a iné spracovania literárneho alebo umeleckého diela“ sú chránené ako diela pôvodné bez toho, aby bolo dotknuté autorské právo k pôvodnému dielu.

38. Po druhé, nie je mi jasné, na akom základe sa vnútroštátny súd snaží obmedziť to, čo sa myslí „kopírovaním“ údajov. Zdá sa, že naznačuje, že kopírovanie znamená (v prípade elektronickej databázy) skutočné elektronické kopírovanie údajov, podľa všetkého operáciu podobnú funkciám „kopírovať“ a „vložiť“ v textovom procesore, alebo (v prípade papierovej databázy) [19] urobením fotokópie. Nie som schopná nájsť nijaký dôvod pre také obmedzenie v platnom znení článku 7 ods. 2 písm. a) smernice.

39. V rozsudku OPAP [20] Súdny dvor poukázal na niekoľko náznakov, že zákonodarca Komisie chcel dať samotnému výrazu „databáza“, ktorý je definovaný v smernici, širokú pôsobnosť bez ohľadu na úvahy formálneho, technického alebo materiálneho charakteru. Klasifikácia zbierky ako databázy vyžaduje, aby boli nezávislé materiály, z ktorých pozo-

17 — Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

18 — Bernský dohovor o ochrane literárnych a umeleckých diel z 9. septembra 1886 v znení naposledy zmenenom a doplnenom 28. septembra 1979.

19 — Odôvodnenie č. 14 smernice uvádza, že ochrana v zmysle tejto smernice môže byť rozšírená i na neelektronické databázy.

20 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 3.

stáva zbierka, systematicky alebo metodicky usporiadané a individuálne prístupné takým alebo onakým spôsobom. [21] Ako objasňuje odôvodnenie č. 21 smernice, nie je potrebné, aby bolo systematické alebo metodické usporiadanie viditeľné. [22]

40. Je teda zrejme tak nevhodné, ako aj svojvoľné, obmedziť pojem „extrakcia“ na postup, ktorým sú dáta začlenené do databázy prenesené na iný nosič urobením ich „fyzickej“ kópie (alebo kópií). Individuálne skopírovanie prevažnej časti údajov v databáze pri ich prezeraní na obrazovke a potom manuálne vloženie údajov na iný nosič nemôže byť hodnoverne považované za menej poškodzujúce investíciu uskutočnenú zostavovateľom databázy než zhotovenie elektronickej kópie týchto položiek z pôvodnej databázy a ich priame vloženie na iný elektronický nosič.

41. Ani odôvodnenie č. 38 smernice nepovažujem za oporu reštriktívneho výkladu pojmu „extrakcia“. Toto odôvodnenie hovorí len o konkrétnych rizikách pre zostavovateľa databázy, ktoré vyplývajú z elektronického kopírovania jeho výtvoru. Nevyplýva z neho, že je to jediný škodlivý spôsob, akým môžu byť databázy kopírované. Skutočnosť, že ochrana na základe smernice sa týka aj neelektronických databáz [23], znamená, že to tak nemôže byť. Ak si používateľ prezrie databázu na obrazovke a potom skopíruje určitú časť jej obsahu do inej databázy takým spôsobom, že do nej manuálne vloží informácie, znamená to, že len — ťažkopádnejšie — vykonal ekvivalent operácie „kopírovania a elektronického usporiadania“ obsahu databázy. Ako správne poznamenáva Komisia, podstatné je, že systematické a metodické usporiadanie údajov nachádzajúce sa v pôvodnej databáze je potom reprodukované nejakým spôsobom na iný nosič.

42. Dodávam, že podľa môjho názoru ani odôvodnenie č. 43 neposkytuje žiadnu oporu pre výklad navrhovaný vnútroštátnym súdom. Odôvodnenie č. 43 uvádza, že „v prípade on-line transmisie nie je právo zakázať reutilizáciu vyčerpané ani pokiaľ sa týka databázy, ani pokiaľ ide o *hmotný duplikát* databázy alebo jej časť vyhotovenú prijímateľom prenosu s privolením majiteľa práv“. [24] Podľa môjho názoru toto odôvodnenie len poukazuje na to, že právo *sui generis* nie jej vyčerpané len preto, že databáza bola prenesená on-line. Odkaz na „hmotný duplikát databázy“ iba objasňuje, že hmotným dupli-

21 — Pozri tiež odôvodnenie č. 17 smernice.

22 — Táto podmienka však znamená, že táto zbierka musí byť obsiahnutá na pevnom nosiči akejkoľvek povahy a musí zahŕňať technický prostriedok (ako je elektronický, elektromagnetický nebo elektrooptický postup, ako je uvedené v odôvodnení č. 13 smernice) alebo iný prostriedok (ako je vecný register, obsah alebo zvláštny plán alebo metódu usporiadania), ktorý umožňuje nájsť každý nezávislý prvok súboru: rozsudok OPAP, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 20 a 30.

23 — Odôvodnenie č. 14.

24 — Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

kátom takej databázy prenesenej on-line tiež nemôže byť dotknuté právo *sui generis* nositeľa práva. Nevykladám si slová „hmotný duplikát" tak, že obmedzujú ochranu *sui generis* na okolnosti, za ktorých je používateľom urobený hmotný duplikát databázy.

43. Podľa môjho výkladu hovorí znenie článku 7 ods. 2 písm. a) smernice a uvedených odôvodnení skôr v prospech širokého výkladu pojmu „extrakcia".

Komisia, že právo *sui generis* sa týka materiálnej databázy ako takej. Skôr ochraňuje výsledok investície do metodického a systematického usporiadania nezávislých údajov ako nemateriálneho statku bez ohľadu na nosič, prostredníctvom ktorého je sprístupnené. Je v tomto ohľade skôr ako text, ktorý zostáva rovnaký bez ohľadu na to, či je sprístupnený prostredníctvom papierovej kópie knihy, elektronickej knihy, na internete, premietnutý na budovu alebo prostredníctvom iného nosiča. Či už niekto používa kopírku na vytvorenie papierovej kópie knihy z papiera, kopíruje ju elektronicky z elektronickej knihy alebo internetu a vloží ju do iného dokumentu, alebo urobí digitálnu fotografiu projekcie a digitálne ju uloží do nového dokumentu, stále len „kopíruje" text.

44. Analýza predmetu a cieľa práva *sui generis* podporuje tento záver.

Účel práva sui generis

Predmet práva sui generis

45. Vnútroštátny súd správne poznamenáva, že právo *sui generis* nie je právom na informácie uložené v databáze.[25] To však neznamená, ako správne zdôrazňuje

46. Cieľ vytvorenia o ochrany práva *sui generis* možno vyvodiť okrem iného z odôvodnení smernice. V nich sú zdôraznené značné investície do zdrojov potrebných na vytvorenie databáz (opísaných ako „životne dôležitý nástroj pri rozvoji informačného trhu v Spolo-

25 — Pozri článok 7 ods. 4 smernice, ako aj odôvodnenia č. 18, 26 a 27 v preambule smernice.

čenstve“) a postavené do protikladu so skutočnosťou, že databázy možno kopírovať alebo do nich vstupovať za zlomok nákladov, ktoré sú potrebné na ich samostatné vytvorenie. [26] Neoprávnená extrakcia a/alebo reutilizácia obsahu databázy údajne môže mať vážne ekonomické a technické následky. [27] Preambula spomína aj exponenciálny rast v Spoločenstve a v celom svete objemu informácií vytvorených a spracovaných ročne vo všetkých odvetviach obchodu a priemyslu, ktoré vyžadujú investície vo všetkých členských štátoch do „rozvinutých informačných systémov spracovania“, ale poznamenáva, že existuje veľká nerovnováha v stupni investovania do databázového sektora v rámci členských štátov, ako aj v rámci vzťahov spoločenstva s tretími krajinami, ktoré sú najväčšími svetovými výrobcami databáz. [28] Nevyhnutná investícia sa v rámci Spoločenstva uskutoční, „pokiaľ nebude zavedený stabilný a jednotný systém právnej ochrany práv zostavovateľov databáz“. [29] Na základe odôvodnení č. 9, 10 a 12 Súdny dvor vyložil cieľ smernice o ochrane databáz tak, že jej cieľom je „podporovať a chrániť investície do systémov, ukladania‘ a, spracovania‘ údajov…“. [30]

47. Smernica sa tiež usiluje „zabezpečiť ochranu postavenia zostavovateľov databáz proti neoprávnenému privlastňovaniu výsledkov finančných a odborných investícií pri získavaní a zhromažďovaní obsahov ochranou celej databázy alebo jej podstatných častí proti určitým konaniam používateľa alebo konkurenta“. [31] Cieľom práva *sui generis* je teda zabezpečiť ochranu akejkoľvek investície do získania, overenia alebo predvedenia obsahu databázy (ktorá môže spočívať vo vynaložení finančných prostriedkov a/alebo času, úsilia a energie) a poskytnúť zostavovateľovi databázy možnosť zabrániť nedovolenej extrakcii a/alebo reutilizácii celého obsahu tejto databázy alebo jeho podstatnej časti. [32]

48. Rozhodnutie Súdneho dvora vo veci The British Horseracing Board poskytuje jasný návod ako odpovedať na položenú prejudiciálnu otázku.

49. Po prvé Súdny dvor rozhodol, že pojmy „extrakcia“ a „reutilizácia“ v článku 7 ods. 1 a 5

26 — Odôvodnenia č. 7 a 9.
27 — Odôvodnenie č. 8.
28 — Odôvodnenia č. 10 a 11.
29 — Odôvodnenie č. 12.
30 — The British Horseracing Board a i., bod 30; Veikkaus, bod 33; Svenska Spel, bod 23; a OPAP, bod 39, všetky už citované v poznámke pod čiarou 3 (kurzívou zvýraznila generálna advokátka).

31 — Odôvodnenie č. 39.
32 — Odôvodnenia č. 40 a 41.

treba vykladať vo svetle účelu práva *sui generis*, ktorým je ochrana zostavovateľa databázy proti „konaniam užívateľa, ktoré presahujú jeho legitímne práva, a tým poškodzujú investície“ vynaložené zostavovateľom. [33] Navyše „právo zakázať extrakciu alebo reutilizáciu celého obsahu databázy alebo jej podstatných častí, sa nevzťahuje iba na výrobcu parazitujúceho produktu, ktorý je na trhu, ale i na každého používateľa, ktorý svojím konaním spôsobuje značné kvalitatívne i kvantitatívne škody na investíciách“. [34] Za týchto okolností Súdny dvor rozhodol, že také skutočnosti, ako sú tie, že účelom extrakcie a/alebo reutilizácie je zostavenie inej databázy, či už táto nová databáza konkuruje pôvodnej databáze alebo nie, a či už má táto databáza rovnakú veľkosť ako pôvodná databáza alebo nie, alebo že sú časťou inej činnosti než je vytvorenie databázy, neboli podstatné na určenie rozsahu pôsobnosti práva *sui generis*. [35]

50. Po druhé Súdny dvor zdôraznil, že pojmy „extrakcia“ a „reutilizácia“ nemožno vyčerpávajúco definovať tak, že znamenajú extrakciu a reutilizáciu z pôvodnej databázy. Ak by to tak bolo, hrozilo by, že by bol zostavovateľ databázy ponechaný bez ochrany pred neoprávneným kopírovaním kópie databázy. [36] Súdny dvor dospel k záveru, že vzhľadom na to, že konania spočívajúce v nepovolenej extrakcii a/alebo reutilizácii dotknutej databázy treťou osobou s pomocou iného zdroja, ako je dotknutá databáza, môžu poškodiť investície zostavovateľa databázy rovnako, ako také konania s pomocou dotknutej samotnej databázy, pojmy extrakcie a reutilizácie nemôžu znamenať priamy prístup k dotknutej databáze. [37]

51. Podobne sa mi zdá, že prepísanie obsahu databázy po jeho prezretí na obrazovke a potom jeho začlenenie do inej databázy môže poškodiť investíciu zostavovateľa databázy rovnako pravdepodobne ako kopírovanie tejto databázy elektronicky alebo vytvorenie jej fotokópie. Analýza vykonaná Súdnym dvorom vo veci The British Horseracing Board nepredpokladá, že by „extrakcia“ mala byť obmedzená na tieto posledné uvedené spôsoby kopírovania (častí) databázy.

52. Také obmedzenie nevyplýva ani zo skutočnosti, že Súdny dvor rozhodol, že ochrana prostredníctvom práva *sui generis* sa týka iba extrakcie a reutilizácie v zmysle, v akom sú tieto pojmy definované v článku 7

33 — Bod 45. Súdny dvor v ňom citoval odôvodnenie č. 42.

34 — Tamže. Súdny dvor tiež [v bode 46] odkázal na odôvodnenie č. 48, ktoré vysvetľuje, že právo *sui generis* má ekonomické odôvodnenie: chrániť zostavovateľa databázy a zaručiť návratnosť jeho investície do jej vytvorenia a udržiavania.

35 — Rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 45 až 47.

36 — Rozhodol, že výklad, ktorý má byť potvrdený článkom 7 ods. 2 písm. b) smernice, podľa ktorého prvý predaj kópie databázy v rámci Spoločenstva oprávneným držiteľom alebo s jeho súhlasom vedie k zániku práva na kontrolu „ďalšieho predaja“, ale nie práva na kontrolu extrakcie a reutilizácie obsahu tejto kópie v rámci Spoločenstva.

37 — Rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 52 a 53.

ods. 2 smernice, a netýka sa prezerania databázy. Súhlas zostavovateľa databázy s jej prezretím nevedie k vyčerpaniu práva *sui generis*. Súdny dvor rozhodol, že toto posúdenie je potvrdené, pokiaľ ide o extrakciu, odôvodnením 44 smernice, podľa ktorého trvalý alebo dočasný prenos celého obsahu zobrazeného na obrazovke alebo jeho podstatných častí na iný nosič podlieha súhlasu nositeľa práva. [38]

53. Nakoniec Súdny dvor vyjasnil pôsobnosť článku 7 ods. 5 smernice. Cieľom tohto článku je zabrániť opakovanej alebo systematickej extrakcii alebo reutilizácii nepodstatných častí obsahu databázy, ktorých úhrnným účinkom môže byť spôsobenie vážnej škody na investíciách vynaložených zostavovateľom databázy podobne, ako v prípade extrakcie a/alebo reutilizácie podľa článku 7 ods. 1 smernice. [39] Pokiaľ ide o „extrakciu“, výraz „konanie, ktoré je v rozpore so zvyčajným využívaním databázy alebo ktoré neprimerane poškodzuje oprávnené záujmy zostavovateľa databázy“ označuje nepovolené konanie smerujúce k reprodukcii celého obsahu alebo podstatnej časti obsahu databázy chránenej prostredníctvom práva *sui generis* v dôsledku úhrnného účinku extrakcie a/alebo k sprístupneniu verejnosti celého obsahu alebo podstatnej časti obsahu takejto databázy ako úhrnný účinok reutilizácie a ktoré spôsobuje vážne škody na investíciách vynaložených zostavovateľom databázy. [40]

54. Podľa môjho názoru teda cieľ práva *sui generis*, ako ho vykladá Súdny dvor, nepodporuje reštriktívny výklad pojmu „extrakcia“. Skutočnosť, že vo veci The British Horseracing Board a i. žalovaný nemohol „fyzicky“ skopírovať všetky svoje údaje do svojho vlastného elektronického systému, zjavne nebránila Súdnemu dvoru v rozhodnutí, že vykonáva „extrakciu a reutilizáciu v zmysle článku 7 ods. 2“ smernice. [41]

55. Rozhodujúcou je preto zrejme otázka, či sa extrakcia (akýmkoľvek spôsobom sa uskutočnila) týka celého obsahu databázy alebo jeho podstatnej časti a poškodzuje tak investíciu vynaloženú na vytvorenie pôvodnej databázy. Tak je to vtedy, keď proces kopírovania zahŕňa nielen všetky samotné údaje, ktoré boli obsiahnuté v databáze, alebo ich

38 — Rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 54 až 59.

39 — Pozri tiež návrhy generálnej advokátky Stix-Hackl vo veciach The British Horseracing Board a i., bod 34; Svenska Spel, bod 121; a OPAP, bod 146 (všetky už citované v poznámke pod čiarou 3).

40 — Rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 86 až 89.

41 — The British Horseracing Board, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 63 až 66. Návrh na začatie prejudiciálneho konania v uvedenej veci uvádzal, že údaje o konských dostihoch, ktoré odporca zobrazil na svojej internetovej stránke a ktoré pochádzali z databázy British Horseracing Board (BHB), pochádzali z novín publikovaných deň pred dostihmi a z nespracovanej informácie dodanej treťou osobou. Žalovaný extrahoval údaje (pochádzajúce z databázy BHB) z týchto dvoch zdrojov tým, že ich začlenil do svojho vlastného elektronického systému. Potom tieto údaje využil takým spôsobom, že ich sprístupnil verejnosti na svojej internetovej stránke, aby umožnil svojim zákazníkom uzatvárať stávky na konské dostihy.

podstatnú časť, ale aj systematický a metodický spôsob, ktorým boli v databáze usporiadané. Podľa môjho názoru je nepodstatné, či sa táto extrakcia uskutoční kopírovaním obsahu pôvodnej databázy alebo jeho rozmnožením po prezretí databázy na obrazovke.

56. Vnútroštátny súd sa domnieva, že v záujme právnej istoty by bolo vhodnejšie, keby (ako navrhuje) nešlo o „extrakciu" v prípade, že je databáza použitá len ako zdroj informácií, aj keď je toto použitie rozsiahle. Vnútroštátny súd tvrdí, že používatelia, ktorí nezískajú svoje údaje priamo zo samotnej databázy, ale z odvodených zdrojov, často nedokážu povedať, či (a ak áno, tak ako) boli tieto údaje vyňaté z chránenej databázy a či prijaté údaje predstavujú podstatnú časť databázy, alebo boli získané nedovolenou opakovanou a systematickou extrakciou.

57. Pokiaľ tomu dobre rozumiem, ochrana právnej istoty sa v prejednávanej veci používa ako argument proti tvrdeniu, že nepriame kopírovanie databáz predstavuje porušenie práva *sui generis*. Tento argument je na prvý pohľad príťažlivý. Súdny dvor však už implicitne rozhodol, že úvahy o právnej istote nemusia byť rozhodujúce, keďže už bolo rozhodnuté, že priamy prístup k pôvodnej databáze nie je potrebný na to, aby išlo o nepovolenú „extrakciu". Nepriame kopírovanie chránenej databázy teda môže skutočne porušovať právo *sui generis*. [42]

58. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania v každom prípade zrejme vyplýva, že Directmedia v skutočnosti priamo použila databázu univerzity vo Freiburgu. Otázka nepriameho prístupu k databáze sa preto v prejednávanej veci nevynorila. Bude samozrejme úlohou vnútroštátneho súdu a nie tohto Súdneho dvora, aby na základe skutkových okolností rozhodol, či použitie databázy univerzity vo Freiburgu spoločnosťou Directmedia predstavuje extrakciu.

59. Dospievam preto k záveru, že „extrakcia" v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice nepredpokladá (fyzické) kopírovanie údajov. Na to, aby išlo o „extrakciu" v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) je nepodstatné, či sa prenos údajov z databázy chránenej podľa článku 7 ods. 1 smernice a ich začlenenie do inej databázy uskutočnia po individuálnom posúdení údajov nasledujúcom po prezretí databázy.

42 — Rozsudok The British Horseracing Board a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 52 a 53. Pozri bod 50 týchto návrhov.

Návrh

60. Z vyššie uvedených dôvodov sa domnievam, že na otázky, ktoré predložil Bundesgerichtshof, treba odpovedať takto:

— „extrakcia“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz nepredpokladá (fyzické) kopírovanie údajov,

— na to, aby išlo o „extrakciu“ v zmysle článku 7 ods. 2 písm. a) je nepodstatné, či sa prenos údajov z databázy chránenej podľa článku 7 ods. 1 smernice a ich začlenenie do inej databázy uskutočnia po individuálnom posúdení údajov nasledujúcom po prezretí databázy.